

کاش برخی مدعیان، کنش‌گری اخلاقی رئیس‌جمهور فقید ایران و انتخاب هوشمندانه او در تأیید توافق خوب ورد توافق بد را بلد بودند

رادیکال‌ها علیه میراث رئیسی

علی مزرعوی

خبرنگار گروه نقد روز

مهدی کوچک‌زاده، نماینده‌ای کسه بارها بروز و ظهورش در صحن مجلس را با فریاد علنی کرده است. روز یکشنبه بار دیگر در صحن علنی با اشاره به صحبت‌های عبدالعلی‌زاده، نماینده ویژه رئیس‌جمهور در اقتصاد در یامحور کسه گفته بود: «ما گفت‌وگو می‌کنیم باید برویم مذاکره کنیم، بالاخره نمی‌شود که مسائل مملکت را روی هوا نگه داشت.» نسبت به اقبال دولت چهاردهم برای مذاکره معترض شد و این تمایل به مذاکره را تمایل به تصویب نوکری آمریکا خواند و از قالیباف خواست تا به‌واسطه سابقه رفاقتش با شهید سلیمانی در مقابل جریان مذاکره بایستد یا به تعبیر کوچک‌زاده «در دهن آن‌ها بزند». فارغ از تمام انتقادهایی که به رویکرد عبدالعلی‌زاده و موضع ضعف او وارد است که دست تیم مذاکره‌کننده را خالی می‌کند و در شماره روز دوشنبه ۲۴ دی «فرهیختگان» نیز مفصل به آن پرداخته‌ششد، مواجهه کوچک‌زاده که سابقه مخالفت با دولت رئیسی را نیز داشته برخلاف اصل رواداری است. اصلی که ارکان حاکمیت به‌ویژه قوای سه‌گانه برای پیشبرد منافع ملت باید به آن پایبند باشند و شهید رئیسی نیز به آن پایبند بود. حتی سردار سلیمانی که کوچک‌زاده با متوسل شدن به نام او، مخالفان را مورد هجوم قرار می‌دهد نیز در مواجهه با جناح‌های سیاسی منفعت‌ملی را مدنظر قرار داده و از در تعامل با دولت وارد می‌شد و نه تقابل با آن.

■ ■ ■

کوچک‌زاده صحبت‌های گذشته را تکرار کرد

کوچک‌زاده در صحن علنی مجلس جملاتی را به کار برد که سسال ۹۹ نیز مشابه آن را گفته بود: «آقای قالیباف، من به شما عرض کردم امام بسه فرماندها گفت اگر احتمال دادید این رفتاری که دارن می‌کنن و در روزنامه‌ها می‌بینید برای این باشسد که می‌خواهند مملکت را هل بدهند در رغل آمریکا، باید در مقابل آن بایستید. آقای قالیباف، من شاگرد تو در جبهه بودم تو احتمال نمی‌دی می‌خوان مملکت رو هل بدن تو بغل آمریکا.» کوچک‌زاده درحالی خود را شاگرد قالیباف می‌داند که سسال ۹۹ در یک نشست دانشجویی شدیداً با ثبت‌نام قالیباف و رئیسی در انتخابات ریاست‌جمهوری مخالفت کرده و اقدام آن‌ها در این باره را ناشی از نفسانیت خوانده بود. او پس از چنین تهاجمی به رئیس وقت مجلس و شهید رئیسی که آن موقع رئیس قوه قضائیه بود همین عبارتاتی را به نقل از امام در مورد غلغیدن به دامان آمریکا مطرح کرد که مشابهش را روز یکشنبه این هفته گفته است. این رویکرد نشان می‌دهد کوچک‌زاده هرگونه مذاکره‌ای را به معنی غلغیدن به بغل آمریکا توصیف کرده و فارغ از اینکه چه دولتی با چه اصولی سرر کار است آن را مورد هجمه قرار می‌دهد و به افرادی که خود را شاگرد آن‌ها می‌داند نیز در این باره بی‌اعتماد است.

دارو علاوه‌بر مسئله ارز ناترازی توزیع هم دارد، برخی اقلام تا ۴۱۵ درصد افزایش قیمت داشته‌اند

بازارساز دارو کجاست؟

زینب مزرعوی

خبرنگار گروه نقد روز

چند وقتی است وضعیت دارو و ماجراهای حذف ارز ترجیحی دارو، از داغ‌ترین سوژه‌هاست. روزهای اولی که خبر حذف ارز ترجیحی دارو در رسانه‌ها منتشر شد، رئیس سازمان غذا و دارو اعلام کرد اصلاح سیاست‌های ارزی، برنامه وزارت بهداشت نیست و تصمیمی است که در دولت گرفته شد تا به سمت این روند که تعداد ارزها و تفاوت نرخ‌ها را کم کنند. این سخن رئیس سازمان و غذا دارو، یعنی یکی از معاونت‌های وزارت بهداشت متولی اصلی تأمین، توزیع و کنترل بازار دارو بود و در همان ابتدای کشمکش حذف ارز ترجیحی قیمت دارو، سازمان متولی امر خود را از وضعیت روزهای آتی بازار دارو مبری کرد. چند روز قبل نیز رئیس دولت در مقام یکی از منتقدان وضعیت توزیع دارو و یارانه دارو قرار گرفت و نسبت به‌گم شدن یارانه دارو، معترض‌ششد. آنچه که این روزها از تولیدکنندگان حوزه دارو و تجهیزات پزشکی، داروسازان و حتی صاحبان داروخانه‌ها می‌شنویم، آشننگی در بازار دارو از توزیع گرفته قیمت‌گذاری است. براساس شنیده‌های «فرهیختگان» برخی اقلام دارویی، حتی ساده‌ترین داروها نیز در یک ماه گذشته بین ۱۵ تا ۴۱۵ درصد افزایش قیمت داشته‌اند. برای نمونه، دارویی در یک شرکت ۲۵ درصد افزایش قیمت داشته و در شرکتی دیگر ۳۱۰ درصد. همچنین تقریباً ۳۰۰ قلم داروی اساسی در کشور با کمبود شدید مواجه هستند. این داروها یا باید با مراجعه به داروخانه‌های خاص در تهران مانند داروخانه‌های ۱۳ آبان، هلال احمر یا داروخانه‌های ارتش تهیه‌شوند یا ممکن است نتوانید به‌هیچ‌وجه به آن‌ها دسترسی پیدا کنید و مجبور شوید به بازار سیاه مراجعه کنید یا دارو را از کشورهای همسایه با هزار مشکل تهیه کنید.

■ ■ ■

دولت باید در توزیع عادلانه و اصولی دارو مداخله کند

عارف کمائی، مدیر مسئول خیرنامه مدیسنی و فعال صنفی حوزه سلامت، معتقد است یکی از مسائل اساسی و پیچیده در حوزه سلامت، دارو است. در بسیاری از کشورهای جهان، بخش سلامت و دارو جزء اولویت‌های اصلی حاکمیت‌ها و دولت‌ها است و دولت‌ها به‌طور جدی در این بخش مداخله می‌کنند. این مداخله‌ها می‌تواند شامل تولید دارو، حمایت‌های مالی، تخصیص بودجه و حمایت‌های بیمه‌ای باشد. بنابراین، وقتی دولت در این حوزه اقدام می‌کند، این به معنای انجام یک وظیفه حیاتی است و نه یک لطف به مردم. این مسئولیت دولت است که در شرایط بحران یا در وضعیت‌های خاص، از بخش دارو و سلامت حمایت کند. کمائی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» گفت: «دولت به موضوع تخصیص ارز برای دارو باید توجه ویژه‌ای داشته باشد. متأسفانه، تخصیص ارز برای دارو به‌طور کامل انجام نمی‌شود یا ارز تخصیص‌یافته به اولویت‌های دیگر اختصاص پیدا می‌کند، به‌ویژه در زمینه‌های ضروری‌تر. این موضوع درحالی است که اگر بودجه‌ای که برای تأمین دارو تخصیص داده می‌شود، به‌طور کامل و به‌موقع پرداخت می‌شد، بسیاری از مشکلات کاهش می‌یافت. تخصیص ارز به‌ویژه برای واردات مواد اولیه دارویی و داروهای وارداتی بسیار ضروری است؛ چراکه بسیاری از داروها و مواد اولیه باید از خارج از کشور وارد شوند.»

منتقدان از خدش‌سدار می‌کنند و این تصویر را می‌سازد که گروهی بدون توجه به منافع کشور مسائل را به‌جای ارزیابی فنی از فیلتر سیاسی عبور داده و به‌جای استدلال با سروصدا موضعشان را پیش می‌برند.

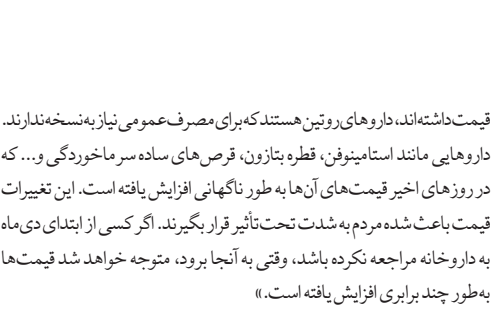
منتقدان مذاکره به شهید امیرعبداللهیان هم رحم نکردند

۷ فروردین سال ۱۴۰۱ مصاحبه‌ای از امیرعبداللهیان با صداسویما منتشر شد. ایشان در این مصاحبه گفته بود: «مقامات ارشد سپاه همواره به ما یادآوری می‌کنند در مذاکرات وین در راستای منافع ملی کشور هرچه لازم است انجام بدهید و موضوع سپاه پاسداران را در اولویت خود قرار ندهید و این از خودگذشگی سپاه پاسداران است، اما بالاخره سپاه از مجموعه‌های اصلی کشور است و زمانی که می‌گوییم سپاه یعنی حاکم قاسم سلیمانی و با وجود اجازه مقامات سپاه، اما این موضوع از موضوعات اصلی ماست.» او در بخش دیگر صحبت‌هایش توضیحاتی درباره مفاد توافق مذاکرات وین داد و گفت اگر توافق‌شود، همان برجام است و تغییری در مفاد آن نیست. این صحبت‌ها باعث‌شد تعداد زیادی از منتقدان ایده مذاکره که برخی از آن‌ها در مجلس نیز حضور داشته و دارند نسبت به شهید امیرعبداللهیان معترض شده و موج حملات شدیدی علیه او آغاز شود. یکی از نمایندگان در اعتراض به امیرعبداللهیان گفت: «متن توافق وین حاکی از زیر پا گذاشتن خطوط قرمز نظام و نفی قانون مجلس و تحمل خسارت جدید به منافع ملت ایران است.» نماینده دیگری که آن‌زمان هنوز وارد مجلس نشده بود و به‌عنوان چهره رسانه‌ای منتقد برجام شناخته می‌شد، مواضع امیرعبداللهیان را غلط توصیف کرده و برای اثبات مدعایش نیز سخنان شهید امیرعبداللهیان درباره ظریف در روز معرفی‌اش را شاهد مثال آورد: «ایشان سر می‌خوابی برای نسل‌های بعدی در وزارت‌خارج به‌جا گذاشتند. و خواشش کرده‌ستگاه دیپلماسی را از توانمندی خود محروم نکنند.» اینکه فردی مثل امیرعبداللهیان نیز صرفاً به این دلیل که مواضعی روادارانه در مواجهه با سیاست‌خارجی و سیاست‌داخلی داشته و از جانب گروه‌های سیاسی تحمّل نمی‌شود بیش از هر چیزی اعتبار نظرات

اینکه اصل مذاکره و توافق را زیر سوال ببرد بر این نکته تأکید داشت که آنچه اهمیت دارد نقد کردن توافقات از جمله در برجام است. این رویکرد که بر مذاکره خوب تأکید داشته و مذاکره بی‌حاصل و بد را زیر سوال می‌برد کاملاً بر خلاف مثنی افرادی است که هرگونه مذاکره‌ای را زیر سوال برده و تیم دیپلماسی کشور را در دولت‌های مختلف متهم به غلتیدن در بغل آمریکا می‌کنند. چنین مواجهه‌ای از جانب شهید سلیمانی، شهید رئیسی و شهید امیرعبداللهیان که پیش‌تر مورد اشاره قرار گرفت، نشان می‌دهد برخلاف تمایل به رویکردهای تقابلی مبتنی بر تندروی که برخی چهره‌هایسعی دارند آن را به این شخصیت‌ها منتسب کرده و راه را برای اقدامات سیاسی خود باز کنند، مثنی سیاسی این افراد هرگز تقابلی و مبتنی بر منافع فردی نبوده و همواره آنچه اصل قرار گرفته تأمین حداکثری منافع ملی از مسیر تعامل حداکثری در داخل و مهار تنش تحمیلی از خارج بوده است.

مذاکره از موضع ضعف نباشد

برخلاف ایده «نه به مذاکره» برخی که تیم دیپلماسی ایران را از پیش باخته تصور کرده در دولت‌های مختلف به آن‌ها حمله می‌کردند، آنچه جمهوری اسلامی ایران همواره به آن معتقد بوده مذاکره از موضع قدرت با درنظر گرفتن شش‌روطی است که حداکثر منفعت ملی را حاصل کرده و منجر به تسلیم شدن کشور در برابر زیاده‌خواهی قدرت‌های جهانی نشود. با چنین اصلی هرگونه افراط و تفرقی که بخواد مسائل کشور را نادیده بگیرد و یا کشور را دست‌بسته پای میز فرمان‌پذیری و نه مذاکره از غرب بنشاند، امری مذموم است که همه گروه‌های سیاسی باید از آن اجتناب کنند. هم منادیان نه به مذاکره باید منافع ملی را در نظر بگیرند و هم منادیان مذاکره باید به اصل مذاکره برای حصول نتیجه و نه مذاکره پایبند باشند. چیزی که در صحبت‌های برخی چهره‌های دولت چهاردهم از جمله عبدالعلی‌زاده، نماینده رئیس‌جمهور در اقتصاد در یامحور دیده‌نمی‌شود. او اخیراً در مصاحبه‌ای گفته‌است: «باید با ترامپ مذاکره کنیم، نمی‌شود مسائل کشور را معلق نگه‌داشت.» او در ادامه هم اشاره می‌کند: «مجموعه حاکمیت نظام هم به مذاکره رودرو رسیده است.» اینکه نماینده ویژه رئیس‌جمهور در اقتصاد در یامحور بدون هیچ‌گونه ایده انتفاعی از لزوم مذاکره با ترامپ بگوید و بعد مدعی شود که کل حاکمیت نیز دست‌بسته هم‌راستا با او است، فارغ از صحت این گزاره باعث می‌شود که میز مذاکره قبل از شکل‌گیری کارایی خود را از دست بدهد؛ چراکه طرف مقابل در صورت دریافت پالس ضعف تلاشش را برای اعمال فشار بیشتر و دادن امتیاز کمتر به کار خواهد گرفت. شسیوه صحیح مذاکره این است که ایران امتیازات نقدی عینی را از طرف مقابل مطالبه کرده و در مقابل نیز اقدامات قابل بازگشتی را در دست‌نکار قرار دهد تا هرگونه نقض تعهد پیش از آنکه تمام برگ‌های خود را خرج کرده باشد، از اجرائی آن باز ایستد تا طرف مقابل وادار به ادامه آن شده و یا در صورت عدم تداوم اقدامات کشور متحمل خسارات جبران‌ناپذیر نشود. چیزی که جاتی آن در اظهارات نماینده رئیس‌جمهور خالی بوده و برخی نمایندگان نیز به‌جای مطالبه آن و قرار دادن دولت در ریل درست، رویکرد هدایتی را کنار گذاشته و در تقابل با آن قرار می‌گیرند تا به این ترتیب به هیاهوهای بی‌نتیجه که افکار عمومی را درگیر و ناامید می‌کند، دامن‌زده باشند بدون اینکه مسئله‌ای را حل کنند.

قیمت‌داشته‌اند، داروهای روتین هستند که‌برای مصرف‌عمومی نیاز به‌نسخه‌ندارند. داروهای مانند استامینوفن، قطره بتازون، قرص‌های ساده سرماخوردگی و… در روزهای اخیر قیمت‌های آن‌ها به‌طور ناگهانی افزایش یافته‌است. این تغییرات قیمت باعث شده مردم به شدت تحت‌تأثیر قرار بگیرند. اگر کسی از ابتدای دی‌ماه به داروخانه مراجعه نکرده باشد، وقتی به آنجا برود، متوجه خواهد شد قیمت‌ها به‌طور چند برابری افزایش یافته‌است.»

■ ■ ■

نمی‌توان به شخص بیمار و دردمند توضیح داد چرا داروگران شده‌است

کمائی عنوان کرد: «افزایش قیمت‌ها باعث‌شده در داروخانه‌ها درگیری‌هایی ایجاد شود. مثلاً وقتی مشتری به داروخانه مراجعه می‌کند متوجه می‌شود قیمت دارویی که‌روی بسته آن درج شده با قیمت فروش داروخانه متفاوت است، اعتراض می‌کند. داروخانه‌ها هم موظفند طبق قیمت‌های درج‌شده در سامانه تیکس، داروها را بفروشند. این مسئله باعث سردرگمی و درگیری‌هایی بین داروخانه‌ها و مشتری‌ها شده‌است. از طرفی، داروخانه‌ها باید با شرکت‌های بیمه‌هم‌درگیر شوند تا مطالبات خود را دریافت کنند، چون بیمه‌ها پرداختی‌ها را به‌موقع انجام نمی‌دهند. متأسفانه این وضعیت باعث‌شده داروخانه‌ها با مشکلات جدی مواجه شوند. سازمان غذا و دارو نیز باید به‌عنوان متولی تنظیم بازار دارو و نظارت بر آن، به این مسائل توجه کند.» وی افزود: «در حال حاضر، بسیاری از مواد اولیه داروها به‌دلیل قطع برق، مشکلات تأمین نیروی انسانی، مشکلات لجستیکی و موارد مشابه، می‌تواند تأمین می‌شوند. این شرایط موجب شده برخی از شرکت‌های داروسازی از تولید داروهای اساسی فاصله بگیرند و به تولید مکمل‌های غذایی روی بیاورند، چون این محصولات برایشان سودآورتر است. باید توجه‌داشتن این مشکلات می‌تواند اثرات منفی زیادی بر تأمین داروهای ضروری مردم بگذارد و وضعیت بحرانی‌تری ایجاد کند. وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو باید دلایل این افزایش قیمت‌ها را به‌طور شفاف اعلام کنند و مردم را در جریان بگذارند. اطلاع‌رسانی دقیق و شفاف در مورد دلایل افزایش قیمت دارو، از جمله مشکلات مربوط به طرح داروویار، تخصیص منابع و پرداخت‌های بیمه‌ای می‌تواند کمک کند تا مردم و داروخانه‌ها بهتر بتوانند شرایط را درک کنند.»

کمبود ۲۰۰ تا ۳۰۰ قلم داروی اساسی در بازار

این فعال صنفی همچنین در رابطه با کمبود برخی اقلام دارویی نیز گفت: «اکنون تقریباً ۳۰۰ قلم داروی اساسی در کشور با کمبود شدید مواجهند. این داروها یا باید با مراجعه به داروخانه‌های خاص در تهران مانند داروخانه‌های ۱۳ آبان، هلال احمر یا داروخانه‌های ارتش تهیه شوند، یا ممکن است اصلاً نتوانید به آن‌ها دسترسی پیدا کنید و مجبور شوید به بازار سیاه مراجعه کنید یا دارو را از کشورهای همسایه با هزار مشکل تهیه کنید. جدا از این، باید مراقب باشیم این لیست ۲۰۰ یا ۳۰۰ قلم دارو افزایش پیدا نکند. من دقیقاً نمی‌توانم عدد دقیقی به شما بگویم، چون واقعاً مشخص نیست چه تعداد دارو در آینده به این لیست اضافه خواهد شد. ممکن است فردایی از این داروها به لیست اضافه‌شود یا در فهرست فعلی تغییراتی ایجاد شود. این داروها اغلب داروهای اساسی و جدی‌اند که به‌طور گسترده در میان مردم مصرف می‌شوند. داروهای برای بیماران قلبی عروقی یا بیماران اعصاب داروهای که نیاز روزمره مردم به آن‌ها بستگی دارد، متأسفانه با کمبود جدی رویه‌ور شده‌اند.»

این زمینه می‌گویند ما عملاً به‌عنوان «بدر معونی» بیمه‌های این مرز و بوم عمل می‌کنیم، زیرا پول شیر خشک را از جیب خودمان پرداخت می‌کنیم و بعد از چند ماه این مبلغ به ما بازمی‌پرداخت می‌شود، بدون اینکه سودی نصیب داروخانه‌ها شود.

حتی گاهی داروخانه‌ها با ضرر، پول شیر خشک را پرداخت می‌کنند. قیمت این کالا به‌طور قابل توجهی افزایش یافته و برای مثال شیر خشک که قبلاً ۸۰ هزار تومان خریداری می‌شده، اکنون ۱۸۰ هزار تومان شده‌است. این مسئله مشکلات زیادی ایجاد کرده‌است.»

وی در ادامه عنوان کرد: «یکی از مشکلات دیگر این است که بسیاری از داروخانه‌ها اکنون در حال اتمام حجت هستند. انجمن داروسازان ایران و انجمن‌های استانی با مجموعه‌بیمه‌های تأمین اجتماعی، سلامت‌ونیروهای مسلح که بیمه‌بایه‌را پوشش می‌دهند، تماس گرفته‌اند. آن‌ها اعلام کرده‌اند اگر پرداخت‌ها تا اول بهمن ماه‌تسویه نشود یا به حد معقولی نرسد، ممکن است خدمات خود را به‌طور جدی تغییر دهند. این وضعیت می‌تواند به یک مشکل بسیار جدی تبدیل شود.»

افزایش قیمت داروها

به راحتی در سامانه‌های مخصوص قابل رویت است

وی افزود: «یک مشکل دیگر که وجود دارد این است که با وجود افزایش قیمت‌ها، رئیس سازمان غذا و دارو ادعا کرده از ابتدا تا حالا تنها ۲۰ تا ۳۰ درصد افزایش قیمت داشته‌ایم، درحالی‌که با توجه به عصر فناوری اطلاعات، شما می‌توانید به راحتی با یک جست‌وجوی ساده در گوگل یا مراجعه به سامانه‌های بورس و بینک، قیمت داروها را مشاهده کنید. مردم می‌توانند به راحتی قیمت‌های جدید را بررسی کنند و متوجه خواهند‌شد افزایش قیمت‌ها به‌هیچ‌وجه به این میزان نبوده‌است. درحقیقت، لیست قیمت دارو‌ها نشان می‌دهد افزایش قیمت‌ها بین ۱۵ تا ۴۱۵ درصد بوده‌است. برای نمونه، دارویی در یک شرکت ۲۵ درصد افزایش قیمت داشته و در شرکتی دیگر ۳۱۰ درصد. برخی داروها هم به‌طور ناگهانی قیمتشان افزایش پیدا کرده‌است. به این معنا که شما ممکن است امروز دارویی را خریداری کنید و فردا لیستی از قیمت جدید آن دریافت کنید که حتی با قیمت قبلی تطابق ندارد.»

همه تولیدکنندگان داخلی دارو در حال ضرردهی هستند

این فعال صنفی ادامه داد: «این وضعیت نشان می‌دهد نه‌تنها داروهای داخلی به‌طور صحیح حمایت نمی‌شوند، بلکه تخصیص ارز هم به‌درستی انجام نمی‌شود. در حال حاضر، همه در داروخانه‌ها و شرکت‌های داروسازی به این نتیجه رسیده‌اند که در حال ضرزند و نمی‌دانند در این شرایط چه کسی سود می‌کند. داروخانه‌ها درحالی‌که در حال ضررند، مجبورند داروها را به مردم بدهند و بعداً با تأخیرهای طولانی، مبلغ بیمه را دریافت کنند. این درحالی است که شرکت‌های داروسازی نیز با افزایش نرخ تورم و ارز، دیگر نمی‌توانند داروهای تولیدی خود را به قیمت مناسب تولید کنند. بسیاری از این شرکت‌ها حتی برای تولید دارو، مواد اولیه لازم را به سختی تأمین می‌کنند و برخی از آن‌ها تصمیم گرفته‌اند به تولید مکمل‌های غذایی روی بیاورند، چون از نظر اقتصادی برایشان به صرفه‌تر است.»

افزایش قیمت داروها شوکه‌کننده‌است

وی افزود: «یکی از مشکلات دیگر این است که بسیاری از داروهای که افزایش

فرهیختگان

نقد روز

چهارشنبه ۲۶ دی ۱۴۰۳

شماره ۴۳۳۰

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

